

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I.35.371/2022/13.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: név egyéni ügyvéd

Cím4

Az alperes: Alperes1

Cím1

Az alperes képviselője: név1 egyéni ügyvéd

Cím5

A per tárgya: támogatás tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 17. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Debreceni Törvényszék 11.K.700.376/2022/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a per tárgyalását felfüggesztette, s az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés 267. cikk b) pontja alapján az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezi, a Kúria arra a kérdésekre várja a választ az Európai Unió Bíróságától, hogy

1. Úgy kell-e értelmezni a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1307/2013/EU rendelet) 50. cikk (3) bekezdését, hogy az lehetővé teszi a tagállam számára, hogy jogosultsági feltételként írja elő, hogy a támogatás kedvezményezettje a támogatási összeg 90%-ára vonatkozó kifizetési kérelem benyújtásának időpontjától a működtetési időszak végéig a mezőgazdasági termelő tevékenységet főtevékenységként, egyéni vállalkozóként köteles folyamatosan folytatni?

2. Amennyiben nem, úgy a fenti feltételt a kedvezményezett kötelezettségvállalásaként kell-e értelmezni?

3. A 2. kérdésre adandó igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1306/2013 európai parlamenti és tanácsi rendelet a 64. cikk (1) és 77. cikk (1) bekezdését, hogy a kötelezettségvállalás megszegése esetén igazgatási szankció alkalmazására kerülhet sor, és az arányosság elvére tekintettel kell annak mértékét megállapítani a 64. cikk (4) bekezdés b) illetve 77. cikk (4) bekezdés b) pontja alapján, vagyis az említett rendelkezéseket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti

szabályozás, amely a teljes támogatás visszafizetését írja elő, nem mérlegelve a meg nem felelés által érintett időtartamot?

4. Úgy kell-e értelmezni a 64. cikkének (2) bekezdés e) és 77. cikkének (2) bekezdés e) pontját, hogy „a meg nem felelés csekély mértékű” esetkörébe tartozik az is, amikor a támogatás kedvezményezettje a vállalt 5 éves fenntartási időszakban 176 napig nem teljesíti a főtevékenységre vonatkozó előírást, arra is figyelemmel, hogy a teljes időszak alatt kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytatott és abból származott bevétele?

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Elsőként a Kúria tájékoztatja az Európai Unió Bíróságát, hogy a felperes a Kúria felhívására akként nyilatkozott, hogy az előzetes döntéshozatali eljárásban anonim módon kíván szerepelni, erre figyelemmel a Kúria a felperest „X”-ként szerepelteti. (a feleknek megküldött végzésben szerepel a felperes neve).

[2] A felperes 2015. június 01. napján az európai mezőgazdasági vidékfejlesztési alaphoz (EMVA) a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához 2015. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló 24/2015. (IV.28.) MVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján támogatási kérelmet nyújtott be a Magyar Államkincstár jogelődjéhez, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz. Kérelmében vállalta, hogy új gazdaságot hoz létre, a mezőgazdasági üzemet személyesen fogja vezetni és támogatási összeg 90%-ra vonatkozó kifizetési kérelem benyújtásának időpontjától, azaz 2015. október 20. napjától, a működtetési időszak végéig, 2020. december 31-ig mezőgazdasági termelőtevékenységet főtevékenységként és egyéni vállalkozóként folytat.

[3] Az elsőfokú hatóság a támogatási kérelme alapján a felperes részére 40.000 Eurónak megfelelő összeg támogatását állapította meg a 1738530038 számú határozatával. A támogatás 90%-nak kifizetése iránt benyújtott kérelemnek az elsőfokú hatóság helyt adott és 11.359.440, -Ft támogatást folyósított. A felperes a jóváhagyott támogatási összeg fennmaradó 10%-os mértékére vonatkozóan 2020. augusztus 28-án terjesztett elő kifizetési kérelmet, melyet az elsőfokú hatóság a 3257226416 számú határozatával elutasított és kötelezte a felperest a jogosulatlanul igénybe vett 11.359.440, -Ft támogatás visszafizetésére. Rögzítette, hogy a felperes mezőgazdasági főtevékenységet a támogatás teljes időtartama alatt nem gyakorolta, miután 2017. szeptember 12. és 2018. március 07. napja között az egyéni

vállalkozói nyilvántartásban főtevékenységként 821902 TEÁOR kódú fénymásolás, sokszorosítás tevékenységi kör volt bejegyezve. Ezekre figyelemmel a felperes nem felelt meg a Jogcímrendelet 4. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak, így a Jogcímrendelet 11. § (1) bekezdése alapján az intézkedésben való részvétellel összefüggésben megállapított jogosultsága megszűnik, és az igénybe vett támogatás egésze jogosulatlanul minősül.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az EUJF/2091-1/2021. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Nem osztotta a felperesnek azt az érvelését, hogy a főtevékenységnek azt a tevékenységet kell érteni, amelyből az adózónak legtöbb bevétele, de bevételeinek legalább 30%-a származott és elvetette a felperes fellebbezésében az elháríthatatlan külső okra történő hivatkozását.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[5] A felperes keresetében az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és az alperes perköltség viselésére való kötelezését kérte.

[6] Előadta, hogy egy adminisztratív hiba okán került nyilvántartásba vételre a fénymásolás, sokszorosítás, mint főtevékenység, mivel azt egyéb tevékenységi körként kívánta felvenni. Hangsúlyozta azt is, hogy fénymásolásból és sokszorosításból bevétele nem származott, ilyen tevékenységet nem is folytatott. Tagadta, hogy ezt a tevékenységet főtevékenységként kívánta felvenni, az a könyvelője tévedése okán került bejegyzésre, amikor ennek ilyen minőségben történő nyilvántartásba vételét észlelte még nem a Nemzeti Adó- és Vámhivatal volt az egyéni vállalkozók nyilvántartásáért felelős szerv és segítségért hozzájuk nem tudott fordulni.

[7] Megjegyezte, hogy az 5 éves periódus alatt az alperes által kifogásolt téves főtevékenysége összesen 176 napig tartott, ez az 5 éves periódus 10 %-a, ezzel nincs arányban az alperes által alkalmazott teljes időszakra vonatkozó visszafizetési kötelezettség előírása. Utalt arra, hogy a működtetési időszak teljes idején mezőgazdasági termeléssel foglalkozott és igazolt bevétele is abból származott. Vitatta azt az alperesi álláspontot, miszerint nincs mérlegelési joga a jogalkalmazói szerveknek, mivel azt a Jogcímrendelet előírja. Ennek ellentmond a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló 1306/2013/EU Európai Parlamenti és Tanácsi rendelet 39. preambulum bekezdése, 91. cikke, 97. cikke, és az 1306/2013/EU Európai Parlamenti és Tanácsi rendelet alkalmazási szabályainak az integrált igazgatási és kontroll rendszer, a vidékfejlesztési intézkedések és kölcsönös megfeleltetés tekintetében történő megállapításáról szóló bizottság 2014. július 17-i 809/2014/EU végrehajtási rendeleteinek 63. cikke, illetve 54., 88., 27. preambulum bekezdései. Ennek alapján szankciók kiszabása elsődlegesen csak akkor lehetséges, amikor a meg nem felelés közvetlenül felróható és az általa hivatkozott közösségi normák

másodlagosan azt írják elő, hogy a szankciónak arányosnak kell lennie. A szankció aránytalanul magas, továbbá az alperes a meg nem felelés súlyosságát sem vizsgálta.

[8] Alperes védiratában a határozatában foglalt indokokat fenntartva a kereset elutasítását indítványozta.

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A Jogcímrendelet 4. § (1) bekezdés b) pontjára, 11. § (1) bekezdésére és a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási törvény) 46. § (2) bekezdésére, és 56/C. § (6) bekezdésére történő hivatkozással rögzítette, hogy a felperes könyvelőjének adminisztratív tévedésből eredő magatartása, a webes ügysegéd automatikus rendszer jellege kellő körültekintés mellett olyan előrelátható körülmények voltak a felperes számára, amelynek következményeit az adott helyzetben általában elvárható gondosság tanúsítása mellett, aránytalan mértékűnek nem minősíthető beavatkozással el lehetett volna hárítani. A visszafizetéssel összefüggésben utalt arra, hogy a Jogcímrendelet és az Eljárási törvény nem ad felhatalmazást az alperesnek intézkedésben való jogosulatlan részvétel megállapítása esetén mérlegelési, vagy méltányossági jogkörben való eljárásra. Az Eljárási törvény 56/C. § (6) bekezdése kifejezetten előírja, hogy – az 56/B. §-ban foglaltakat kivéve – nincs lehetőség az ügyféllel szemben fennálló követelés elengedésére, mérséklésére.

[10] Nem tartotta megalapozottnak felperesnek az uniós jogszabályokra történő hivatkozását sem, idézte az európai mezőgazdasági, vidékfejlesztési alaphoz nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005 EK tanácsi rendelet 22. cikkét, mely pontosan meghatározza, hogy mely személyeknek nyújtható a támogatás. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a bíróságnak azt kellett megítélnie, hogy az a tény, hogy a felperes 2017. szeptember 12. és 2018. március 07. napja között nem mezőgazdasági tevékenységet főtevékenységként folytató egyéni vállalkozó volt, feljogosította-e a tagállami hatóságot arra, hogy a teljes támogatási összeg visszafizetését írja elő. Mérlegelve a körülményeket, arra az álláspontra helyezkedett, ez a kötelezettségszegése felperesnek olyan súlyúnak tekinthető, amely alapján az előírt követelmények be nem tartása indokoltá és arányossá tette a teljes támogatási összeg visszafizetését.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A felperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elutasítását vitatta és az Európai Unió jogszabályok alkalmazásának figyelmen kívül hagyását kérte felülvizsgálni. Hangsúlyozta, hogy a kiszabott szankció, a teljes támogatási összeg visszafizetése nem áll arányban a felperes meg nem felelésével.

[12] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

Irányadó uniós jogi rendelkezések

A közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 50. cikk (2)-(3) bekezdés: (2) E fejezet alkalmazásában a „fiatal mezőgazdasági termelő” olyan természetes személy:

a) aki mezőgazdasági üzem vezetőjeként először hoz létre mezőgazdasági üzemet, vagy aki az alaptámogatási rendszer vagy az egységes területalapú támogatási rendszer keretében az 1306/2013/EU rendelet 72. cikkének (1) bekezdésében említett kérelem első benyújtását megelőző öt évben hozott létre ilyen üzemet, és

b) aki az a) pontban említett kérelem benyújtásának évében 40 évesnél nem idősebb.

(3) A tagállamok előírhatnak a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatást kérelmező fiatal mezőgazdasági termelők által teljesítendő bizonyos további objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes támogathatósági feltételeket a megfelelő készségek és/vagy képzési követelmények tekintetében.

A közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1306/2013 európai parlamenti és tanácsi rendelet

56. cikk

Az EMVA-ra vonatkozó különös rendelkezések

Amennyiben a vidékfejlesztési műveletekkel vagy programokkal összefüggésben szabálytalanságokat vagy gondatlanságokat tárnak fel, a tagállamok pénzügyi kiigazításokat végeznek az érintett uniós finanszírozás teljes vagy részleges törlésével. A tagállamok figyelembe veszik a feltárt szabálytalanságok természetét és súlyosságát, továbbá az EMVA-t ért pénzügyi veszteség szintjét.

63. cikk

Jogosulatlan kifizetések és igazgatási szankciók

(1) Amennyiben megállapítást nyer, hogy a kedvezményezett nem felel meg a jogosultsági kritériumoknak, nem teljesíti kötelezettségvállalásait vagy a támogatás odaítélésére vonatkozóan az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban meghatározott feltételekkel kapcsolatos egyéb kötelezettségeit, a támogatást nem lehet kifizetni, illetve azt teljes egészében vagy részben vissza kell vonni, a(z) 1307/2013/EU rendelet 21. cikkében említett megfelelő támogatási jogosultságokat pedig – adott esetben – nem lehet odaítélni, illetve vissza kell vonni.

(2) Ezenkívül amennyiben az ágazati mezőgazdasági jogszabályok így rendelkeznek, a tagállamok igazgatási szankciókat is kiszabnak a 64. és a 77. cikkben megállapított szabályoknak megfelelően. Ez nem sértheti a VI. cím 91–101. cikkében foglalt rendelkezéseket.

64. cikk

Igazgatási szankciók alkalmazása

(1) A 63. cikk (2) bekezdésében említett igazgatási szankciók tekintetében ezt a cikket a jogosultsági kritériumoknak, kötelezettségvállalásoknak vagy az ágazati mezőgazdasági jogszabályok alkalmazásából eredő egyéb kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén kell alkalmazni, az e cím II. fejezetének 67–78. cikkében és a VI. cím 91–101. cikkében említettek, valamint a 89. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott szankciók hatálya alá tartozók kivételével.

(2) Nem szabható ki igazgatási szankció, amennyiben:

[...]

e) a meg nem felelés csekély mértékű; ide tartozik az is, ha a meg nem felelés mértéke nem haladja meg a Bizottság által a (7) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó küszöbértéket;

(4) Az igazgatási szankciók az alábbi típusok valamelyikébe tartozhatnak:

a) a meg nem felelés által érintett támogatási vagy kifizetési kérelmek, illetve későbbi kérelmek alapján fizetendő támogatások összegének csökkentése; a vidékfejlesztési támogatás tekintetében azonban ez nem sértheti azt a lehetőséget, hogy a támogatás

felfüggesztésére kerüljön sor abban az esetben, ha várható, hogy a kedvezményezett ésszerű határidőn belül orvosolja a meg nem felelést;

- b) a meg nem felelés által érintett mennyiség és/vagy időszak alapján kiszámított összeg megfizetése;
- c) jóváhagyás, elismerés vagy engedély felfüggesztése, vagy visszavonása;
- d) kizárás az érintett támogatási rendszerben, támogatási intézkedésben vagy egyéb intézkedésben való részvételből, illetve az előnyeiből való részesülésből.

(5) Az igazgatási szankcióknak arányosaknak kell lenniük, mértéküknek pedig a meg nem felelés súlyosságától, mértékétől, fennállásának időtartamától, illetve ismétlődő jellegétől függően kell változnia, és a szankciókra az alábbi korlátozásoknak kell vonatkozniuk:

- a) a (4) bekezdés a) pontjában említett igazgatási szankció összege nem haladhatja meg a támogatási vagy kifizetési kérelmek összegének 200 %-át;
- b) az a) pont ellenére, a vidékfejlesztés tekintetében a (4) bekezdés a) pontjában említett igazgatási szankció összege nem haladhatja meg az adható támogatás összegének 100 %-át;
- c) a (4) bekezdés b) pontjában említett igazgatási szankció összege nem haladhatja meg az e bekezdés a) pontjában említett százalékos aránnyal összehasonlítható összeget;

[...]

77. cikk

Igazgatási szankciók alkalmazása

(1) A 63. cikk (2) bekezdésében említett igazgatási szankciókat illetően ezt a cikket kell alkalmazni a jogosultsági feltételeknek, a kötelezettségvállalásoknak vagy a 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatási szabályok alkalmazásából eredő egyéb kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén.

(2) Nem szabható ki igazgatási szankció, amennyiben:

[...]

e) a meg nem felelés csekély mértékű; ide tartozik az az eset is, amikor a meg nem felelés mértéke nem éri el a Bizottság által a (7) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó küszöbértéket;

(4) Az igazgatási szankciók az alábbi típusokba tartozhatnak:

a) a meg nem felelés által érintett támogatási vagy kifizetési kérelmek, illetve korábbi vagy későbbi évekre vonatkozó támogatási vagy kifizetési kérelmek alapján fizetett vagy fizetendő támogatások összegének csökkentése;

b) a meg nem felelés által érintett mennyiség és/vagy időtartam alapján kiszámított összeg megfizetése;

c) kizárás az érintett támogatási rendszerben vagy támogatási intézkedésben való részvételből.

(5) Az igazgatási szankcióknak arányosaknak kell lenniük, mértéküknek pedig a meg nem felelés súlyosságától, mértékétől, fennállásának időtartamától, illetve ismétlődő jellegétől függően kell változnia, és a szankciókra az alábbi korlátozásoknak kell vonatkozniuk:

a) a (4) bekezdés a) pontjában említett igazgatási szankció egy adott évre vonatkozó összege nem haladhatja meg a támogatási vagy kifizetési kérelmek összegének 100 %-át;

b) a (4) bekezdés b) pontjában említett igazgatási szankció egy adott évre vonatkozó összege nem haladhatja meg a szankció által érintett támogatási vagy kifizetési kérelmek összegének 100 %-át;

c) a (4) bekezdés c) pontjában említett kizárás maximális időtartama három egymást követő év lehet, amely újbóli meg nem felelés esetén ismét kiróható.

Nemzeti előírások

Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2015. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló 24/2015. (IV. 28.) MvM rendelet (Jogcímrendelet)

3. § (1) Támogatást vehet igénybe az a természetes személy, aki:

a) a támogatási kérelem benyújtásakor elmúlt 18 éves, de a 40. életévét még nem töltötte be;

b) a támogatási kérelem benyújtásakor rendelkezik

ba) az 1. mellékletben meghatározott szakképesítések legalább egyikével,

bb) a 2. mellékletben meghatározott képzés keretében szerzett végzettségek legalább egyikével, vagy

bc) a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény szerint elismert, vagy honosított, külföldön szerzett, a ba) vagy bb) alpont szerinti szakképesítést vagy végzettséget igazoló bizonyítvánnyal vagy oklevéllel;

c) gazdálkodási tevékenysége fejlesztésére vonatkozó üzleti tervet, annak részét képező SFH-betétlapot és pénzügyi tervet nyújt be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) részére, valamint

d) vállalja, hogy a működtetési időszaktól függetlenül, első alkalommal hoz létre gazdaságot és abban a gazdaság vezetőjeként gazdálkodik.

4. § (1) Az ügyfél köteles

a) a gazdaságot személyes közreműködésével vezetni;

b) a támogatási összeg 90%-ára vonatkozó kifizetési kérelem benyújtásának időpontjától a működtetési időszak végéig a mezőgazdasági termelőtevékenységet főtevékenységként, egyéni vállalkozóként folyamatosan folytatni;

11. § (1) Ha a Kincstár az ellenőrzés során azt állapítja meg, hogy a támogatásra jogosult nem teljesíti a 4. § (1) bekezdés a) vagy b) pontjában foglaltakat, az intézkedésben való részvétellel összefüggésben megállapított jogosultság megszűnik, és az igénybe vett támogatás egésze jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül.

13. § Ez a rendelet az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet 22. cikkének a végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

A kérdések indokolása és a Kúria álláspontja

[13] A Kúria álláspontja szerint a felek közötti jogvita eldöntése az uniós jog értelmezését

követeli meg. A Kúria vizsgálta azt is, hogy az uniós jog helyes alkalmazása nem nyilvánvaló-e olyannyira, hogy az minden észszerű kétséget kizárjon. Mivel

az alperesnek a nemzeti jogszabályokon alapuló, azonban az uniós jog alkalmazására is kiható jogértelmezése és a felperesnek az uniós jogon alapuló, de a nemzeti jog alkalmazását is meghatározó jogértelmezése ugyanazon, a jelen ügyben alkalmazandó normáknak egymással teljes mértékben ellentétes eredményre vezető értelmezését teszik lehetővé, így a Kúria úgy találta, hogy az uniós jog helyes értelmezése nem egyértelmű.

A Kúriának kétsége van a tekintetben, hogy az uniós jog helyes értelmének megfelel-e azon tagállami előírás és gyakorlat, amelyik jogosultsági feltételként tekint a mezőgazdasági tevékenység, mint főtevékenység fenntartásának szükségességére és ennek nem teljesülése esetén a teljes támogatási összeg visszafizetését írja elő, ahelyett, hogy a meg nem felelés súlyával arányos csökkentést alkalmazna.

[14] Először is a Kúria szerint az alperes által hivatkozott Jogcímrendelet 13. §-a tévesen hivatkozik az 1698/2005/EK rendelet 22. cikkének végrehajtására, mert 2014. január 1-vel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2013. december 17-i 1305/2013/EU rendelet 88. cikke azt hatályon kívül helyezte, és kizárólag a Bizottság által a rendelet alapján 2014. január 1-je előtt jóváhagyott programok értelmében végrehajtott műveletekre kellett a továbbiakban alkalmazni.

[15] A felperes esetében ilyenről nem beszélhetünk, mert kérelmét már a 2014-től érvénybe lépő új keretrendszerben igényelte, 2015 júniusában. Ekként az EUMSZ 288. cikk (2) bekezdése alapján a jogosultsági feltételek tekintetében az 1306/2013/EU rendelet 50. cikk (2) bekezdésében írtak az irányadók. Az 50. cikk (3) bekezdése ugyan felhatalmazza a tagállamot a fiatal mezőgazdasági termelők által teljesítendő a megfelelő készségek és/vagy képzési követelmények tekintetében bizonyos további objektív és hátrányos megkülönböztetéstől mentes támogathatósági feltételek előírására, azonban a Kúria megítélése szerint ez nem feleltethető meg a Jogcímrendelet 4. § (1) bekezdés b) pontjában írtaknak.

[16] Az az előírás, hogy a kérelmező köteles a működtetési időszak végéig a mezőgazdasági termelőtevékenységet főtevékenységként, egyéni vállalkozóként folyamatosan folytatni a Kúria álláspontja szerint nem tekinthető a 1306/2013/EU rendelet 50. cikk (3) bekezdése szerinti készségnek, képzési követelménynek. Következésképpen nem sorolható a jogosultsági feltételek közé, hanem az ügyfél által vállalt kötelezettségként lehet csak értelmezni. Az alperes ezzel szemben a Jogcímrendelet 11. § (1) bekezdése alapján jogosultsági feltételnek való megfelelés hiányát kérte számon döntésében és rendelkezett a teljes támogatási összeg visszafizettetéséről.

[17] Az 1306/2013/EU rendelet 56. cikke kimondja az EMVA-ra vonatkozó rendelkezések között, hogy a tagállamok figyelembe veszik a feltárt szabálytalanságok természetét és súlyosságát, továbbá az EMVA-t ért pénzügyi veszteségek szintjét. Ezen

rendelkezések mellett találhatóak a rendeletben a jogosulatlan kifizetésekre és az igazgatási szankciók alkalmazására vonatkozó részletszabályok, melynek 64. cikk (5) bekezdése, 77. cikk (5) bekezdése szerint az igazgatási szankcióknak arányosnak kell lenniük, mértéküknek pedig a meg nem felelés súlyosságától, mértékétől, fennállásának időtartamáról, illetve ismétlődő jellegétől függően kell változnia.

[18] A Kúria megítélése szerint a felperes által elkövetett jogsértés, miután az csupán egy adminisztratív előírásnak való megfelelést szolgál, nem tekinthető olyan mértékűnek, ami a szankció alkalmazásának szükségességét vonja maga után. Azt lehet az EU rendelet 77. cikk (2) bekezdés e) pontja szerinti csekély mértékűnek tekinteni. De ha ez a helyzet nem is állna fenn, akkor pedig alkalmazni kellene 64. cikk (4) és 77. cikk (4) bekezdés előírásait, különösen a b) pontban írtakat, vagyis a szankció mértékét a meg nem felelés által érintett időszak alapján kellene megállapítani. Ez pedig nem vitásan a megkívánt 5 év (1825 nap) tekintetében 176 napon keresztül állt fenn, ami 10 %-ot tesz ki a teljes fenntartási időszakot tekintve.

[19] A fentiek alapján a Kúriának az uniós jog alapján kétségei vannak afelől, hogy a magyar jogszabályi környezet megfelel-e az uniós jogi elvárásoknak.

[20] A Kúria végzése az EUMSZ 267. cikk b) pontján és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 115. § (2) bekezdése, 99. § (3) bekezdése és 34. § a) pontja alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 130. § (1) - (2) bekezdésein alapul, ellene a perorvoslati jogot a Kp. 112. § (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2022. december 13.

Dr. Hajnal Péter s.k. Dr. Heinemann Csilla s.k. Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.

bíró

bíró